

نویسنده: افتخار ا. خان (Aftekhar A. Khan)

منبع و تاریخ نشر: انفارمیشن کلیرنگ هوز «2019-07-27».

برگردان: پوهندوی دوکتور سید حسام «مل» .

مذاکرات صلح بین ایالات متحده امریکا و طالبان برای پایان دادن به جنگ «18» ساله در افغانستان برای چند ماه است که ادامه دارد.

پس از (هشت دور) مذاکرات در قطر، نماینده ایالات متحده «زلمی خلیلزاد» رهبر تیم مذاکره کننده از پایان دادن طولانی ترین جنگی که ابر قدرت «امریکا» بر هر کشور تحمیل کرده ابراز امیدواری می کند. نکته مهم و قابل تذکر این است که امریکا (ابر قدرت) خواهان قطع کامل خصومت ها توسط طالبان است. قبل از اینکه مذاکرات بصورت معناداری نتیجه بگیرد. اما طالبان تحمل پذیرش دیکتاتور ویا آوامر را ندارند. طالبان هر نوع امر و دیکته امریکایی ها را رد میکنند زیرا آنها فکر میکنند که ابر قدرت در کنترل بیشتر از قلمرو افغانستان قادر به دیکته کردن آنها نیست یا به عباره دیگر طالبان که نیمی از قلمرو کشور را در تصرف دارند، امریکا اصلاً قادر نیست که اوامر خود را بالای آنها دیکته کند. طالبان میخواهند که از موقف توان و قدرت در دست داشته ای خود به مذاکره بپردازند که کنون با امریکا به مذاکره نشسته اند. چنانچه با رونق گرفتن هرنشست ویا هر پیشرفت در مذاکرات، طالبان به همان اندازه برحملات خود می افزایند تا سیسات بیشتر دولتی را تحت تهاجم خود قرار میدهند و به اینگونه برتری خود را بجانب مقابل نشان میدهند. در مذاکرات اخیر جوانب مذاکره کننده باهم مشترکاً قراری را تصویب نمودند ویا تصمیم گرفتند که من بعد بالای تا سیسیسات و یا موسسات و جای های مملو و مزدحم از نفوس حمله و تهاجم نمیکند، حالانکه با وجود این تصمیم و فیصله با زهم در محوطه پوهنتون کابل انفجار صورت گرفت که در اثر آن ده نفر کشته و بیش از (33) نفر دیگر زخم برداشتند. تا جایکه حتی کرسی و مقام رییس جمهور افغانستان آقای اشرف «غنی» نیز از احتمال حملات تروریستی در امان نیست.

با اینحال ویا بهر صورت این نکته مهم است که طالبان اقلیت کوچکی را در بین پشتون ها تشکیل میدهند قبایل پشتون که اکثریت آنها در افغانستان متوطن هستند، مبارزان بی باک و شجاع هستند چنانچه که در یک مرحله ویا در یکی از جلسه مذاکرات هنگامیکه «زلمی خلیلزاد» بگونه هشدار ویا تهدید آمیز گفت که در صورت به خصومت ها و دشمنی ها پایان داده نشود اومیتواند که تعداد بیشتری از نیروهای نظامی را در افغانستان اضافه کند. واما طالبان هشدار او را میان تهی قلمداد کردند زیرا که آنها میدانستند که اگر با افزایش نیروهای جنگ پیروز شود ابر قدرت در وهله اول، مذاکرات صلح را آغاز نمیکرد.

نیروهای ایتلاف در طول (18) ساله در سرزمین با داشتن کوه ها شاخ و دندان دار (زوز زده) قدرت نظامی خود را از جمله با استفاده از **برش د یازی** (Daisy cutter = یک بمب هوایی فوق العاده قدرتمند که قدرت تخریب خود را از مخلوط تیترات المونیم و پودر المونیم بدست میآورد..... توضیح توسط این قلم) به راه انداختند که این **برش د یازی** در هوا زمانیکه منفجر میشود اکسیجن را مصرف میکند پس در این جا تمام زیروح بشمول انسان ها به

نسبت نبود اکسیجن تلف میشوند که البته ابر قدرت از بکاربرد همچو بمب دریغ نکرد ولی ما به تاسف در اینجا است که هیچ یک وجدان جهانیه بر چنین اعمال زشت و غیر انسانی و وحشیانه این نیروهای متفقین که صد ها هزار مرد وزن و کودک افغان را کشت و آواره ساخت تحریک نشد.

با اینحال برخی از نویسندگان غربی با جسارت و شجاعت که در هنگام جنگ در افغانستان ویاکه همین اکنون که جنگ ادامه دارد چر احقا بق ر اینها ن ویا کتمان میکنند از جمله مقاله بقلم **سایما س میلنیسزین** (Seumas Milneission) رامیتوان نام برد که او در مورد (ماموریت انجام شد). عنوانی که در روزنامه گاردین در تاریخ (18) ماه دسمبر سال (2013) منتشر شد (سربازان بریتانیا هیچ یک از آنها در افغانستان ماموریت خود را انجام نداده اند همچو که در لیبی و عراق انجام دادند که فاجعه بود) - **سایما س** می نویسد: که این همه مخرقات مخررف از دهن سیاستمداران ما بیرون می آید « **دیوید کامرون** » ادعا میکند که سربازان جنگی انگلیس با (ماموریت انجام شده) از افغانستان که در یک کلاس اند بخانه برمیگردند.

جنگ در افغانستان یک بازی متفوتی از جنگ در عراق و حلق آویز کردن **صدام حسین** یا در لیبی که اعضای بدن **معمر القذافی** را قطعه قطعه بریدن است. مردم هر دو کشور در مقایسه با آنچه نیروهای متفقین به رهبری ابر قدرت «امریکا» در افغانستان مقابله میکردند مقاومت اندکی نشان دادند یا به عباره دیگر نیروهای ایتلاف به رهبری امریکا آنچنانیکه در عراق و لیبی چندان به مقاومت از طرف مردم مواجه نشدند آنچنانیکه در افغانستان مواجه به مقاومت مردم اند. چونکه پشتون ها هرگز تحمل اشغال توسط نیروهای بیگانه را در سرزمین خود ندارند تاریخ شاهد آن است که افغان ها دیکته بیگانه ها را تحمل کرده نمیتوانند.

کریستینا لامب (Christina Lamb) در کتاب مطبوع خود در تحت عنوان (خدا حافظی از کابل) از پایتخت افغانستان خطرناکترین قسمت از جهان نوشت: {چنین شهرتی با وحشت از سرزمین بالاحصار (افغانستان) بود که در سال (1963) نخست وزیر انگلیس **هارولد مکملین** (Harold Macmillan) طی فرمان ویا قانون شماره یک سیاسی اعلام کرد: **هرگز به افغانستان حمله نکنید** }.

بهر حال نقل قول از فصل اول کتاب بگونه شوخ طبعی آموزنده است: در طول جنگ اول افغان انگلیس در سال (1842) یک جنرال انگلیس از یک قبایل افغان پرسید «چرا می خندی» - ریس قبیله پاسخ داد: زیرا می بینم که چگونه سربازان خود را در اینجا جا بجا کردید؛ آنچه که من نمی فهمم این است که شما چگونه قصد بیرون کردن آنها را از اینجا دارید - بدیهی است که به نظر نمیرسد که از سال (1842) چیزی در افغانستان تغییر کرده باشد.

----- **با تقدیم سلام ها « 2019-08-06 »**

